

Nota de premsa

Departament de Comunicació
i Xarxes Socials
comunicacion@ivam.es

Col·labora

o Sabadell

José Miguel G. Cortés: "Quasi cap museu d'Espanya pot mostrar obres com les quals es veuen en aquesta exposició"

València. El director de l'Institut Valencià d'Art Modern, **José Miguel G. Cortés** ha presentat hui *L'eclosió de l'abstracció. Línia i color en la col·lecció de l'IVAM*, juntament amb els altres dos co-comissaris de l'exposició, **Mª Jesús Folch i Josep Salvador**. La mostra exhibeix en deu sales de vora 2.000 metres quadrats una selecció de 150 obres d'art no figuratiu dels fons del museu des dels anys 50 fins a l'actualitat. La instal·lació *Porterville* (2004) de **James Turrell**, amb la qual culmina el recorregut i que es mostra per primera vegada, és una de les peces clau, que no es troba en cap altre museu espanyol.

José Miguel G. Cortés ha destacat que és "una exposició magnífica no pels nombres, no perquè s'exhibeixen 150 obres, sinó perquè mostra el treball de noms molt assenyalats de la història de l'art, tant artistes valencians, com **Eusebio Sempere**, nacionals, com **Antoni Tàpies**, i internacionals, com **Richard Serra**". "Quasi cap museu d'Espanya pot mostrar obres com les quals es veuen en aquesta exposició", ha afegit el director, que ha agrairat també el "suport, confiança i complicitat" de la **Fundació Banc Sabadell**.

Segons **Cortés**, per a la realització d'aquesta mostra s'ha fet "una selecció important i rigorosa de les obres de la col·lecció, però no s'exhibeixen totes les peces que té l'IVAM sobre aquesta temàtica amb l'objectiu de permetre recorreguts amplis i agradables que mostren alhora les relacions entre els diferents artistes".

El recorregut, que ocupa les galeries 4 i 5 de l'IVAM, arranca en la segona meitat del segle XX, amb obres d'alguns dels principals representants de

José Miguel G. Cortés: "Casi ningún museo de España puede mostrar obras como las que se ven en esta exposición"

Valencia. El director del Institut Valencià d'Art Modern, **José Miguel G. Cortés** ha presentado hoy *La eclosión de la abstracción. Línea y color en la colección del IVAM*, junto con los otros dos co-comisarios de la exposición, **Mª Jesús Folch y Josep Salvador**. La muestra exhibe en diez salas de cerca de 2.000 metros cuadrados una selección de 150 obras de arte no figurativo de los fondos del museo desde los años 50 hasta la actualidad. La instalación *Porterville* (2004) de James Turrell, con la que culmina el recorrido y que se muestra por primera vez, es una de las piezas clave, que no se encuentra en ningún otro museo español.

José Miguel G. Cortés ha destacado que es "una exposición magnífica no por los números, no porque se exhiban 150 obras, sino porque muestra el trabajo de nombres muy señalados de la historia del arte, tanto artistas valencianos, como Eusebio Sempere, nacionales, como Antoni Tàpies, e internacionales, como Richard Serra". "Casi ningún museo de España puede mostrar obras como las que se ven en esta exposición", ha añadido el director, que ha agradecido también el "apoyo, confianza y complicidad" de la Fundación Banco Sabadell.

Según **Cortés** para la realización de esta muestra se ha hecho "una selección importante y rigurosa de las obras de la colección, pero no se exhiben todas las piezas que tiene el IVAM sobre esta temática con el objetivo de permitir recorridos amplios y agradables que muestren a la vez las relaciones entre los diferentes artistas".

El recorrido, que ocupa las galerías 4 y 5 del IVAM, arranca en la segunda mitad del

Nota de premsa

Departament de Comunicació
i Xarxes Socials
comunicacion@ivam.es

Col·labora

• Sabadell

l'Expressionisme Abstracte, com **Adolph Gottlieb**, **Hans Hofmann** o **Ad Reindhardt**, i inclou així mateix els collages de l'espanyol **Esteban Vicente**. En la segona sala destaquen els relleus lluminosos de l'alacantí **Eusebio Sempere**, i les pintures geomètriques del valencian **José Mª Yturralde**.

La comissària **Mª Jesús Folch** ha subratllat el treball sobre la matèria de **Pierre Soulages**, present en la quarta sala. Obres en les quals “empra gruixudes capes de pintura negra rica en olis que creen solcs, amb els quals vol reflectir el pas del temps”. En la mateixa sala, es presenten també les aquarel·les de **Henri Michaux** realitzades després de consumir drogues al·lucinògenes, o l'experimentació de **Lucio Fontana** i els seus llenços als quals realitzava corts.

Sis llenços d'**Antonio Saura** dedicats a la representació del cos de la dona des d'allò grotesc presideixen la quarta sala. **Josep Salvador**, comissari i responsable de la col·lecció de l'IVAM, ha fet referència al treball del museu a l'hora de conformar els fons del museu, i de “parar esment al treball d'artistes que s'han demostrat fonamentals, però que en el seu moment no eren tan reconeguts, com el cas de **Lucebert**”.

En la cinquena sala, sis obres d'**Antoni Tàpies** de grans dimensions comparteixen l'espai amb dues obres de **Manolo Millares**. En algunes d'aquestes pintures, Tàpies incorpora materials com la palla i signes com l'aspia, que pot interpretar-se com una creu, la inicial del nom de la seua companya Teresa o del seu propi cognom.

L'escultura predomina en la sisena sala, amb obres de **Tony Smith**, **Richard Serra**, **Gilberto Zorio** o l'última incorporació a la col·lecció de l'IVAM, com ha anunciat el mateix director, una peça d'**Ángeles Marco** titulada *Palanca* (1987). Sense oblidar l'enorme llenç de **Helmut Federle**.

Gordillo, amb la seua sèrie *Limo* (1991) composta per 64 peces, reflexiona sobre

siglo XX, con obras de algunos de los principales representantes del Expresionismo Abstracto, como Adolph Gottlieb, Hans Hofmann o Ad Reindhardt, e incluye asimismo los collages del español Esteban Vicente. En la segunda sala destacan los relieves luminosos del alicantino Eusebio Sempere, y las pinturas geométricas del valenciano José Mª Yturralde.

La comisaria Mª Jesús Folch ha subrayado el trabajo sobre la materia de Pierre Soulages, presente en la cuarta sala. Obras en las que “emplea gruesas capas de pintura negra rica en aceites que crean surcos, con los que quiere reflejar el paso del tiempo”. En esa misma sala, se presentan también las acuarelas de Henri Michaux realizadas después de consumir drogas alucinógenas, o la experimentación de Lucio Fontana y sus lienzos a los que realizaba cortes.

Seis lienzos de Antonio Saura dedicados a la representación del cuerpo de la mujer desde lo grotesco presiden la cuarta sala. Josep Salvador, comisario y responsable de la colección del IVAM, ha hecho referencia al trabajo del museo a la hora de conformar los fondos del museo, y de “prestar atención al trabajo de artistas que se han demostrado fundamentales, pero que en su momento no eran tan reconocidos, como el caso de Lucebert”.

En la quinta sala, seis obras de Antoni Tàpies de grandes dimensiones comparten el espacio con dos obras de Manolo Millares. En algunas de estas pinturas, Tàpies incorpora materiales como la paja y signos como el aspa, que puede interpretarse como una cruz, la inicial del nombre de su compañera Teresa o de su propio apellido.

La escultura predomina en la sexta sala, con obras de Tony Smith, Richard Serra, Gilberto Zorio o la última incorporación a la colección del IVAM, como ha anunciado el propio director, una pieza de Ángeles Marco titulada *Palanca* (1987). Sin olvidar el enorme lienzo de Helmut Federle.

Nota de premsa

Departament de Comunicació
i Xarxes Socials
comunicacion@ivam.es

Sabadell

l'individualisme en la setena sala. Comparteix espai amb obres de **Allan McCollum** que realitza una crítica sobre el valor de mercaderia de l'obra d'art.

“La pintura no ha mort, pot transmetre, sensacions o emocions”, diu Josep Salvador com a síntesi del que es pot veure en la vuitena sala, amb obres com un homenatge a Miró de **Juan Uslé**, les representacions oníriques d'**Albert Oehlen** o el treball amb objectes quotidians d'**Elizabeth Murray**.

En la novena sala, es presenten per primera vegada des de 1996 una dotzena de panells realitzats a la cera verge i oli per **José Mª Sicília**, amb els quals reflexiona sobre com l'entorn deixa petjada en les obres artístiques. Davant, el treball del valencian Jordi Teixidor, inicialment molt influït per la naturalesa, que acaba reduint la seua obra a una escala de grises i negres com a mostra de l'espiritualitat.

El recorregut conclou amb la instal·lació de **James Turrell**, a la qual el públic ha d'accendir per un passadís completament fosc per a una vegada dins de la sala romandre uns deu minuts que li permeten acostumar la vista a la llum. L'objectiu de l'artista nord-americà d'aquesta peça és que l'espectador perceba barreres de llum mòbils i canviants en color que travessen diagonalment l'espai.

A la presentació de la mostra també han assistit la directora adjunta de la col·lecció d'art i el director Comercial Territorial Est del Banc Sabadell, **Montserrat Corominas i Fernando Canós**, atès que la Fundació Banc Sabadell col·labora de nou amb l'IVAM sufragant les despeses de l'exposició i de publicació del catàleg.

El director ha volgut destacar que aquesta tercera lectura dels fons de l'IVAM és el fruit d'un “treball col·lectiu” de prop de 30 anys en els quals s'ha anat conformant una rica col·lecció, que compta hui dia amb més de 17.000 peces.

Gordillo, con su serie *Limo* (1991) compuesta por 64 piezas, reflexiona sobre el individualismo en la séptima sala. Comparte espacio con obras de Allan McCollum que realiza una crítica sobre el valor de mercancía de la obra de arte.

“La pintura no ha muerto, puede transmitir, sensaciones o emociones”, dice Josep Salvador como síntesis de lo que se puede ver en la octava sala, con obras como un homenaje a Miró de Juan Uslé, las representaciones oníricas de Albert Oehlen o el trabajo con objetos cotidianos de Elizabeth Murray.

En la novena sala, se presentan por primera vez desde 1996 una docena de paneles realizados a la cera virgen y óleo por José Mª Sicilia, con los que reflexiona sobre cómo el entorno deja huella en las obras artísticas. Enfrente, el trabajo del valenciano Jordi Teixidor, inicialmente muy influido por la naturaleza, que acaba reduciendo su obra a una escala de grises y negros como muestra de la espiritualidad.

El recorrido concluye con la instalación de James Turrell, a la que el público tiene que acceder por un pasillo completamente oscuro para una vez dentro de la sala permanecer unos diez minutos que le permitan acostumbrar la vista a la luz. El objetivo del artista norteamericano de esta pieza es que el espectador perciba barreras de luz móviles y cambiantes en color que atraviesan diagonalmente el espacio.

A la presentación también han asistido la directora adjunta de la colección de arte y el director Comercial Territorial Este del Banco Sabadell, Montserrat Corominas y Fernando Canós, dado que la Fundación Banco Sabadell colabora de nuevo con el IVAM sufragado los gastos de la exposición y de publicación del catálogo.

El director ha querido destacar que esta tercera lectura de los fondos del IVAM es el fruto de un “trabajo colectivo” de cerca de 30 años en los que se ha ido conformando una rica colección, que cuenta hoy en día con más de 17.000 piezas.